

ἐκεῖνη ἔχει προτάσεις ἀνεξαρτήτους καὶ ἰσοδυναμούς, ἐνῶ αὕτη ἔχει ἄλλας μὲν ἀνεξαρτήτους, ἄλλας δὲ ἐξαρτωμένας.

Κυρία πρότασις (Главнo) λέγεται ἡ μὴ ἐξαρτωμένη ὑπο ἄλλης, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι κυρία πρότασις εἶναι τὸ, «ученикѣтъ се надѣва».

Ἐξαρτωμένη πρότασις (Приставено прѣдложе- ние) λέγεται ἡ αντικαθισταμένη ἐν τῇ συνδεδεμένη συνθέτῳ προτάσει ἀντὶ διασαφήσεων τῆς κυρίας προτάσεως, παρ' ἧς ἐξαρ- τᾶται, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ παραδείγματι τὰ, «κοῖτο е лѣ- нивѣ» καὶ «учительтъ ще бже снисходителенъ», εἰσὶν ἐξαρτώμεναι προτάσεις.

Μάθημα δέκατον ἑβδομον (Седемнадесетий урокъ).

Ἐκ τῶν προτάσεων γίνονται αἱ περίοδοι καὶ οἱ λόγοι. Ὁ λόγος δυνατὸν νὰ γίνηται ὅχι μόνον ἐκ πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ μιᾶς μόνης συνθέτου ἢ ἐκ μόνης ἀπλῆς προτάσεως.

Περίοδος (Периодъ) ἐστὶ σύνθετος πρότασις, ἥτις, ἕως οὐ δὲν ἀπαγγελθῇ τὸ τελευταῖον αὐτῆς μέρος, δὲν ἐκφράζει πλή- ρη ἔννοιαν.

Ἀπλῆ περίοδος (Простъ периодъ) λέγεται, ὅταν ὑπάρχῃ μία μόνον κυρία πρότασις πλατυνομένη μὲ τὰς ἰδικὰς τῆς διασαφήσεις.

Σύνθετος περίοδος (Сложенъ периодъ) λέγεται, ὅταν ὑπάρχωσι τινὲς Κύριαι προτάσεις, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ἡ μία ὑπάρ- χῃ Κυρία Θεμελιώδης πρότασις (Главнo Основно), αἱ δὲ λοιπαὶ εἰσι Δευτεροβάθμιοι (Второстепенни) στρεφόμεναι πέριξ τῆς πρώτης θεμελιώδους, ὡς τροχὸς τις περὶ τὸν ἄξονά του. Ἀμφότερα δὲ ταῦτα τὰ εἶδη ὀνομάζονται μέλη ἢ κῶλα αὐτοῦ (членове) καὶ διαιροῦνται εἰς δύο μέρη εἰς Προηγού- μενον (Повишение, Прѣдидуще, Антецедансѣ Λατινι- στί, ἀναγινωσκόμενον μὲ ὑψηλότεραν φωνήν=Πρότασις) καὶ Ἐπό- μενον (Понижение, Послѣдующе, Λατινιστί Консеквенсѣ, ἀναγινωσκόμενον μὲ χαμηλότεραν φωνήν,=Ἀπόδοσις). Ἡ κυρία θεμελιώδης πρότασις (εἴτε μία εἴτε δύο) εὔρηται εἰς τὸ ἓν ἐκ